

**EDESAS VALDNIĒKA ABGARA UKKAMA
SARAKSTE AR JĒZU NO NĀCARETES**

Iekšējā vārdā saņēmis un uzrakstījis JAKOBS LORBERS

SATURS

EDESAS VALDNIKA ABGARA UKKAMA SARAkste AR JĒZU NO NĀCARETES	1
SATURS	2
1. Abgara vēstule Jēzum	3
1. Jēzus atbilde	3
2. Abgara vēstule Jēzum	3
2. Jēzus atbilde	4
3. Abagara vēstule Jēzum	4
3. Jēzus atbilde	5
4. Abgara vēstule Jēzum	5
4. Jēzus atbilde	6
5. Abgara vēstule Jēzum	6
5. Jēzus atbilde	7
6. Abgara vēstule Jēzum	8
6. Jēzus atbilde caur kādu mācekli	9
7. Abgara vēstule Jēzum	9
7. Pēdējā Jēzus atbilde	10

Tulkota no vācu valodas Rīgā, 2006. g.

*

Garīgums.lv

Šo grāmatiņu varat lejuplādēt lapā www.garigums.lv
E-pasts garigums@gmail.com

1. ABGARA VĒSTULE JĒZUM

- v1 Abgars, valdnieks Edesā, krietnajam Pestītājam Jēzum, kurš ir ieradies zemē ap Jeruzalemi, visa svētlaipe!
- v2 Es esmu dzirdējis par Tevi un to, kā tu dari veselu bez kādiem ārstniecības līdzekļiem vai zālēm. Jo klist runas, ka Tu dari aklus redzīgus, paralizētajiem ļauj staigāt, ka Tu attīri spitālīgos, izdzen nešķīstus garus un dziedini tos, kuri cīnās ar ilgstošām slimībām, un, visbeidzot, pat mirušos uzmodini.
- v3 Pēc visām šīm par Tevi dzirdētajām lietām, es pie sevis secināju, ka vienam no diviem jābūt patiesībai: vai nu Tu esi no debesīm nokāpis Dievs — vai Tu, kas šīs lietas dari, vismaz esi varenā Dieva Dēls!
- v4 Tādēļ caur šo rakstu es Tev lūdzu parūpēties par mani, izdziedēt slimību, kas man ir.
- v5 Es esmu arī dzirdējis, ka jūdi pret Tevi kurn un grib nodarīt Tev ļaunu. — Bet man ir gan maza, tomēr labi iekārtota pilsēta, kura mums abiem būs pietiekoša. Tāpēc nāc, mans pārpārēm augsti cienītais draugs Jēzu pie manis un paliec šeit manā pilsētā un zemē! Šeit Tevi katrs nesās uz rokām un savā sirdī! — Es Tevi sagaidu ar lielākajām ilgām savā sirdī!
- v6 Nosūtīts ar manu uzticamo kalpu Brahu.

1. JĒZUS ATBILDE

- a1 Abgar, tu esi svētlaimīgs, jo tu Mani neesi redzējis un tomēr — tev ir ticība! Jo redzi, par Mani ir rakstīts, ka tie, kas Mani redzēja, Man neticēs, bet gan tie, kuri Mani neredzēja, tic un vēlas dzīvot mūžībā!
- a2 Bet kas attiecas uz to, ka tu raksti, ka Man jāiet pie tevis, jo Es šeit jūdu zemē tieku izsekots, Es tev saku: ir svarīgi, ka viss tas, kā dēļ Es uz zemi esmu atnācis, šajā vietā pie Manis tiek piepildīts, un ka Es, pēc tam kad tas viss pēc neilga laika tiks pie Manis piepildīts, Es uzkāpšu pie Tā, no kura Es no mūžības esmu izgājis.
- a3 Bet esi pacietīgs savā vieglajā slimībā! Kā Es tikšu uzņemts debesīs, tā Es sūtīšu pie tevis mācekli, lai viņš izdziedē tavu slimību un tev un visiem, kas pie tevis ir, dotu patieso veselību!
- a4 Jēkaba, Kunga Jēzus Kristus mācekļa uzrakstīts, un no Ģenecaretēs apkaimes nosūtīts ar Brahu, ķēniņa sūtni.

Īsi pēc tam, kad Abgars saņēma šo pārdebešķīgo atbildi no Kunga Jēzus, šī ķēniņa vecākais dēls un troņa mantinieks saslima ar nāvējošu drudzi, par ko visi ārsti Edesā teica, ka tas ir nedziedināms. Tas noveda naba Abgaru tuvu izmisumam. Šādās viņa pārāk lielajās skumjās viņš tomēr rakstīja labajam Pestītājam.

2. ABGARA VĒSTULE JĒZUM

- v1 Abgars, nožēlojams valdnieks Edesā, Jēzum, labajam Pestītājam, kurš ir ieradies zemē ap Jeruzalemi, visa svētlaipe un visa Dieva godība!
- v2 Ak, Jēzu, Tu labais Pestītāj! Raugi, mans vecākais dēls, troņmantinieks, kurš kopā ar mani pārlietu priecājās par Tavu ierašanos manā pilsētā, ir kļuvis uz nāvi slimis. Briesmīgs drudzis ir viņu sagrābis un draud viņu kuru katru mirkli nonāvēt! — Es tomēr zinu, kā man sūtnis paziņoja, ka Tu tamlīdzīgus slimos bez zālēm — tikai ar vārdu un gribu — tālumā dziedini! Ak, Jēzu, Tu labais Pestītāj, Tu īstenais visaugstā Dieva Dēls, kurš Tu noteikti esi — liec tādā kārtā manam dēlam, kurš Tevi tik ļoti mīl, ka viņš pat vēlētos Tevis dēļ doties nāvē, atkal kļūt veselam caur Tavas gribas vareno vārdu!
- v3 Ak, Jēzu, Tu labais Pestītāj! Nemierini mani, kurš es arī esmu slimis, tikai šoreiz ne, uz laiku pēc Tavas man apsolītās debessbraukšanas! Bet gan palīdzi, palīdzi, palīdzi tagad manam dēlam!
- v4 Uzrakstīts manā pilsētā Edesā, pārsūtīts ar iepriekšējo uzticamo sūtni.

2. JĒZUS ATBILDE

- a1 Abgar, liela ir tava ticība! Un tādēļ ar tavu dēlu varētu būt daudz labāk. Bet tā kā Es pie tevis esmu atradis lielāku mīlestību nekā pie Izraēla, Es gribu tev darīt vairāk kā tu vien varētu noticēt!
- a2 Skaties, Es, mūžības Kungs, tagad cilvēku skolotājs un atbrīvotājs no mūžīgās nāves, dāvāšu tavam dēlam mūžīgo dzīvību pirms Manas uzbraukšanas, jo viņš Mani, neredzējis un nepazinis, — pirms Manām priekšā stāvošajām ciešanām visu cilvēku dēļ —, no visas sirds mīlējis. Un tā tu, Mans mīlais Abgar, zaudēsi sava dēla miesu pasaulē, bet garā tūkstoškārt iegūsi manā mūžīgajā valstībā!
- a3 Bet netici, ka tavs dēls, kad viņš mirs, patiesi mirs! — Nē, nē! Bet gan kad viņš mirs, tā uzreiz tiks atmodināts no šīs pasaules nāves miega uz patieso mūžīgo dzīvi Manā Valstībā, kura ir garīga un ne miesīga.
- a4 Tādēļ neļauj sev noskumt savā dvēselē! Jo redzi, dzirdi un — ciet klusu: Es viens esmu Kungs, un bez Manis vairs neviens! Tāpēc Es daru brīvi, ko Es daru. Un neviens nevar Man teikt: dari to vai to nedari!
- a5 Bet ko Es tagad daru un pieļauju — ka Es tieku vajāts kā vājš cilvēks — to Es esmu jau pirms tam paredzējis, pirms vēl zeme bija nodibināta un agrāk, kā saule, mēness un zvaigznes pie debesīm lejup no debesīm mirdzēja. Jo tieši tāpēc Es izgāju no Sava Tēva, kurš ir Mani kā Es esmu Viņā! Bet Tēvs ir Augstākais. Jo Viņš ir Mana Mīlestība, Mana Griba. Bet Gars, kurš nāk no Manis un Tēva, darbodamies no mūžības uz mūžību, ir Vissvētākais. Un tas viss esmu Es, kurš tev to visu tagad atklāj!
- a6 Tāpēc neapbēdinies un nesāpīnies, jo tu tagad zini, kurš Tas ir, kurš tev to ir atklājis! Tomēr ciet klusu līdz kamēr Es tikšu paaugstināts no jūdiem pie mieta, par ko tev, tiklīdz tas notiks, tiks paziņots. Jo citādi — ja tu priekšlaicīgi runāsi — pasaule priekšlaicīgi kristu.
- a7 Bet nākamajās dienās uz tavu pilsētu nāks kāds nabadzīgs māceklis. To uzņem, tā tu iepriecināsi Manu sirdi — un tāpēc dari viņam labu, jo Es tavam dēlam parādu tik lielu žēlastību un viņa mīlestības dēļ ļauju viņam iet pirms Manis turp, kur Es iešu pēc paaugstināšanas pie mieta. — Āmen.
- a8 Uzrakstīts Kānā Galilejā caur mācekli Jāni un pārsūtīts ar ķēniņa sūtņi.

3. ĀBAGARA VĒSTULE JĒZUM

- v1 Abgars, mazs valdnieks Edesā, Jēzum, krietnajam Pestītājam, kurš ir ieradies zemē ap Jeruzalemi, visa svētlaipe mūžībā!
- v2 No Tavas brīnišķīgās žēlastības vēstules, ko Tu, ak mūžības Kungs un Dievs, man noputējušam tārpam pirms šī manis Tev rakstītā man un mana dēla pārāk lielajam mierinājumam un iepriecinājumam visžēlīgi nosūtīji, es skaidri saskatīju, ka Tevi jādzīvo augstākajai mīlestībai. Jo citādi būtu gluži neiespējams, ka Tu, kā vienīgais visas debess un šīs zemes Kungs, man, tārpam Tevis priekšā, varētu sniegt man tik visspēcīgi darbojošos mierinājumu par manu Tevi pār visu mīlošo dēlu. Tādēļ, ak, Kungs, es taču gan Tev nevaru neko citu darīt, kā Tava vissvētākā vārda priekšā grimstošs manas niecības putekļos, pasniegt Tev manu un mana dēla pateicību. Pieņem žēlsirdīgi šo mūsu karstāko pateicību kā mūsu dziļākās mīlestības ķīlu un atminies mūs vienmēr Tavā man neaptveramā laipnībā, maigumā, žēlastībā!
- v3 Mana smagi slimā dēla mīlestība uz Tevi radīja pirms pāris dienām mīlas alkas pēc Tevis. Kungs, piedod man to, jo es to tev šajā rakstīšanā atkal paziņoju — Es labi zinu, ka Tev mūsu domas jau iepriekš zināmas, pirms es un mans dēls tās vien iedomājāties. Bet to neievērojot, es Tev rakstu, kā cilvēks raksta cilvēkam un to daru pēc tā Tevis man ieteiktā nabadzīgā jaunā cilvēka padoma, kurš jau tagad pie manis vislabāk uzturēts atrodas un teica, ka ikvienam, kurš grib no Tevis ko saņemt, pie Tevis jāvērsas šādā veidā.
- v4 Šis jaunais cilvēks apgalvoja, ka esot Tevi redzējis. Viņš gan ļoti vienkārši, bet citādi, kā man šķiet, ļoti pareizi un tāpīgi Tevi attēlojuma. Šis jaunais cilvēks, pēc viņa spējam, man nesen ļoti mīli ap-

- rakstīja mūsu lielākajam priekam Tavu izskatu tādā uzskatāmā veidā, ka es un mans dēls, kurš vēl dzīvo, bet ir jau ļoti vājš, ticējām Tevi esam skaidri redzējuši. Bet manā pilsētā dzīvo kāds ļoti liels glezniecības mākslinieks. Šis man pēc jaunā cilvēka tēlojuma uzreiz uzgleznoja Tavu galvu ar krūtīm. Ši bilde pārsteidza gan mani, gan manu dēlu, jo vairāk iepriecinot, kā man nabadzīgais jaunais cilvēks apgalvoja, ka Tu, ak, Kungs, tieši tā izskatoties!
- v5 Tāpēc arī es esmu tagad izmantojis šo izdevību, caur uzticamo šī mana pelnītā pateicības raksta nogādātāju, pārsūtu Tev Tavu paša attālu, lai Tu pats to varētu apskatīt un tad caur sūtņiem paziņot, vai šis attēls Tev tiešām lidzinās.
- v6 Ak, Kungs Jēzu, Tu visu cilvēku labais Pestītāj, nedusmojies tāpēc uz mums! Jo ne nicināma ziņkāre, nē, bet gan šķīsta, pārlietu liela mīlestība uz Tevi dzen mūs uz to — likt mums izgatavot šo visdārgāko mūsu sirds dārgumu, lai mēs varam sev radīt kādu priekšstatu par Tevi, jo Tu esi piepildījis mūsu sirdis ar Tavu mīlestību līdz pat dziļākajiem tās dziļumiem un esi kļuvis par mūsu lielāko dārgumu, mūsu lielāko iepriecinājumu un mūsu sirds dārgāko līgavas rotaslietu dzīvē un nāvē!
- v7 Ak, Kungs, nebeidz mūs pieminēt Savā sirdī! — Tava mums svētā griba lai notiek!

3. JĒZUS ATBILDE

Ar to pašu ķēniņa sūtņi desmit dienu laikā.

- a1 Mana svētība, Mana mīlestība un Mana žēlastība tev, Mans miļotais dēls Abgar!
- a2 Es šeit Jūdejā bieži saku tiem, kuriem Es esmu palīdzējis visa veida miesas ļaunumos “Redzi, to tev izdarījusi tava ticība!” — Bet vēl nevienam Es neesmu vaicājis: “Vai tu Mani mīli?” Un vēl neviens nav man no viņa sirds dziļumiem sacījis: “Kungs, es Tevi mīlu!”
- a3 Bet tu jau ilgi ticēji, Mani neredzējis, ka Es esmu Vienīgais. Un tagad tu Mani mīli jau kā tāds, kurš jau sen ir atdzimis no Gara uguns.
- a4 Ak, Abgar! Abgar! Ja tu zinātu un varētu uzņemt, cik ļoti Es tevi tāpēc mīlu un kādu lielu prieku tu dari Manai mūžīgajai Tēva sirdij — tevi nospiešu pārlietu lielā svētlaimē, tā, ka tu nevarētu dzīvot nekad!
- a5 Esi nesatricināms visā, ko tu ar laiku dzirdēsi par Mani no ļaunajiem jūdiem, kuri drīz Mani nodos bendes rokās. Ja tu to dzirdēsi un par to nedusmosies, tu būsi pirmais pēc tava dēla, kuram garīgi būs dzīvā daļa pie Manas augšāmcelšanās no nāves.
- a6 Patiesi, patiesi Es saku tev: Tie, kuri tic Manai mācībai, ka tā ir izgājusi no Dieva, tiem jātiek parstarā dienā atmodinātiem, lai katrs varētu saņemt savu taisno tiesu. Bet tie, kuri mīl Mani kā tu, tie nāvi nemūžam nebaudīs! Bet cik gan ātra ir visātrākā doma, tik arī ātri viņi tiks no šīs miesas dzīves visgaišākajā mūžīgajā dzīvē apskaidroti un ņems pie Manis, viņu Tēva no mūžības, mājvietu. Bet šo paturi rūpīgi pie sevis, līdz Es augšāmcelšos!
- a7 Tad pie tevis nekavējoties nāks viens mācekli, kā Es to tev jau esmu apsolījis pirmajā vēstulē un, līdz tavs dēls, kurš pirms Manis bez sūpēm ieies Manā valstībā, tevi un visu tavu namu darīs veselus garīgi un miesīgi.
- a8 Vai ir līdzība starp Manu ārējo veidolu un ar tavu sūtņi Man nosūtīto attēlu, tev uzticami ziņos tavs sūtņi, kurš Mani tagad redz jau trešo reizi. Kurš vēlas Manu attēlu tādā pat nolūkā kā tu, tam tas lai nav grēks! Jo mīla izcieš visu. Bet vai tiem, kuri Mani izveidos par elku! — Turi arī šo bildi slepenībā!
- a9 Uzrakstīts Jūdejā caur Manu mācekli, kurš Manai sirdij ir tuvs, un pārsūtīts atkal ar to pašu sūtņi.
- a10 Mana laime tavam namam! — Āmen.

4. ABGARA VĒSTULE JĒZUM

Uzrakstīta 7 nedēļas pēc trešās vēstules.

- v1 Abgars, mazs valdnieks Edesā, Jēzum, labajam Pestītājam visa svētlaipei, kurš ir ieradies Jeruzalemes apkārtnē un kuru tagad vajā no viena gala uz otru dumjie un aklie jūdi, kuri neatpazīst svēto Pirmgaismu, sauļu Sauli viņu vidū.
- v2 Ak, tu, mans labais Pestītāj Jēzu! Tagad patiesi ar manu mīlo dēlu ir noticis tas, ko Tu, ak, Kungs, man otrajā vēstulē paziņoji. Viņš pirms pāris dienām nomira, bet kā viņš vēl uz nāves gultas ar asarām acīs mani karsti lūdza, es vēlos ar šo rakstu Tev nodot viņa dziļāko pateicību, ka Tu viņu tik ilgi patiesi žēlsirdīgi nošķīri no sūpēm un bailēm no miesas nāves.
- v3 Tavs attēls viņa sirdi daudzkārt aizskāra. Un viņa pēdējie vārdi bija: “Tu mans labais Tēvs Jēzu! Jēzu, Tu mūžīgā mīlestība, jo Tu vienīgais esi patiesā dzīvība no mūžības! Tu, kurš tagad kā cilvēka dēls esi starp tiem, kurus radīja tava Visvara un tiem deva veidolu un dzīvību — Tu vienīgais, Tu esi mana mīlestība mūžībā!!! — Es dzīvoju, es dzīvoju, es dzīvoju caur Tevi — Tevi — mūžīgi!!!”
- v4 Pēc šiem vārdiem mans mīlais dēls nomira. Tu, Kungs, zināsi, ka tādas bija mana dēla pasaulīgās dzīves beigas un ka es un viss mans nams viņu gauži apraudājām. Tomēr es Tev rakstu kā cilvēks cilvēkam, jo mans mirstošais dēls pirms savas miesīgās nāves tā kvēli vēlējās.
- v5 Ak, Kungs, piedod man, nabaga grēciniekam Tavā priekšā, ka es Tev tagad ar šo — jau ceturto vēstuli — kļūstu par nastu un Tev, ak Kungs, iespējams radu kādu traucējumu Tavā vissvētāk svarīgākajā darbībā.
- v6 Beidzot es uzdrošinos šai vēstulei pievienot vēl lūgumu, ka Tu nevēlētos man atņemt savu mierinājumu! Jo redzi, vēl pēc mana dēla mani jau ir piemeklējušas skumjas, no kurām pie manas stingrākās un iespējami labākās gribas nevaru tikt brīvs. Tāpēc lūdzu Tevi, Tu labais Pestītāj, Tu no mūžības labākais Tēvs, ka Tu gribētu atbrīvot mani no šīm lielajām sūpēm. Bet ne mana, bet Tava griba lai notiek!

4. JĒZUS ATBILDE

Jēzus pašrocīgi rakstīta grieķu valodā. Iepriekšējās tika rakstītas jūdu valodā.

- a1 Mans mīlotais dēls un brāli Abgar! Kas attiecas uz tavu dēlu, to visu Es zinu. Un Man ir no sirds patīkami, ka viņam bija tik tikamas šīs dzīves beigas, bet vēl skaistāks sākums Manā Valstībā.
- a2 Bet tu dari labi, ka tu par viņu nedaudz skumsti. Jo redzi, labo uz zemes ir nedaudzi. Bet par tiem, kuri ir kā tavs dēls, ir vērts sērot!
- a3 Redzi, arī Es pēc tava dēla leju vērtīgas asaras! — Tā kļuva reiz visa pasaules no vienas asaras no Manas acs. Un tā tiks veidota arī jaunā debess.
- a4 Es tev saku, krietnas asaras debesis ir augstu vērtētas. Jo no šiem visdārgākajiem dārgakmeņiem tiks greznotas debesis mūžībā. Bet ar ļaunām naida, skaudības, dusmu asarām tiek nostiprināts elles cietoksnis.
- a5 Tādēļ lai tev lielākais mierinājums ir, ka tu sēro pēc labā! Saglabā šīs skumjas vēl kādu brīdi. Tad mans māceklis darīs tevi brīvu no visa.
- a6 Bet esi turpmāk ļoti žēlsirdīgs, tā arī tu iemantosi lielu apžēlošanu! Neaizmirsti nabagos! Arī tie ir Mani brāļi! Ko tu viņiem dari, to tu dari Man, un Es tev to atlīdzināšu simtkārtīgi.
- a7 Meklē lielo — Manu Valstību — tā tev pienāks arī šīs pasaules mazais! Ja tu meklētu mazo, tad tu nevarētu pienācīgi lielo ievērot.
- a8 Tavā cietumā sēž pārkāpējs, kurš pēc taviem gudrajiem likumiem ir pelnījis nāvi. Bet Es tev saku, mīlestība un apžēlošana stāv augstāk par gudrību un taisnību! Rikojies ar viņu pēc mīlestības un apžēlošanas, tā tu reiz kļūsi viens ar Mani un ar To, kas ir Manī un no kā Es kā tev līdzīgs cilvēks izeju. — Āmen.
- a9 Manis Paša rakstīts Kapernaumā un pārsūtīts ar tavu sūtni.

5. ABGARA VĒSTULE JĒZUM

- v1 Abgars, mazs valdnieks Edesā, Jēzum, krietnajam Pestītājam, kurš kā Pirmgaisma un mūžīgais Pirmspēks, kas visu — debesis, zemi, būtnes — izveidoja jaunu un tomēr netika atzīts no pirmajiem, kas tika aicināti, bet gan no tiem, kas tūkstošiem gadu smaka tumsā, ir ieradies Jūdu zemē ap Jeruzalemi. Viņam visa svētlaipe no mums — tumsas bērniem!
- v2 Ak, Kungs! Kurš mirstīgais gan var Tavas mīlestības lielumu uz mums — cilvēkiem, kas esam tikai Tavi radījumi, aptvert — tā mīlestība, no kuras Tu tagad vēlies visu darīt jaunu, kurā Tu Pats ej Savu ceļu, kurš pēc manas cilvēciskās saprašanas šķiet Dievam nepiemērots un gandrīz neiedomājams!
- v3 Tu esi šeit, uz šīs zemes, kuru Tu varētu aizpūst ar vienu elpas vilcienu, klātesošs starp cilvēkiem kā pavisam vienkāršs cilvēks, tomēr valdi un uzturi no Savas iekšējās Dievbūtnes visu bezgalību! Un katrs zemes puteklītis, katrs jūras piliens, saule, mēness un neskaitāmās zvaigznes pakļaujas Tavas Sirds Visvaras balsij, kas ir visu lietu, būtņu un bezgalības viduspunkts.
- v4 Ak, cik bezgalīgi svētlaimīgiem ir jābūt Taviem mācekļiem, kā viņi Tevi gaišākajā viņu gara dienā tagad Tevi tā atzīst kā es no savas nakts!
- v5 Ak, ja vien es nebūtu ar savām pēdām kropls, cik sen jau es būtu pie Tevis! Tā tomēr manas nespēcīgās pēdas, mans kavēklis, ir kļuvušas par manu lielāko svētlaimību. Bet to visu es tagad panesu ar patiku, jo Tu, ak, Kungs, līdz šim esi atradis par cienīgu, ar mani, nabaga dumjo muļķi sarunāties rakstiski un mani pamācīt par tik daudzām brīnumlietām, par kurām var tapt pamācīts tikai no Tevis, ak, Kungs, ne no kāda cilvēka.
- v6 Ko es agrāk zināju par dzīvi pēc nāves? Visi pasaules gudrie nevarētu man atminēt šo mīklu. Jo mūsu daudzdievu mācībai ir tikai dzejiska nemirstība; bet tā līdzinās patiesībai tik pat daudz kā tukšs sapnis, kurā cilvēks staigā pa jūru un kuģis brauc pa zemi.
- v7 Bet Tu, Kungs, to esi man parādījis vārdos un darbos, kā pēc šī mūsu ļoti trauslās miesas nāves tikai sāksies pilnvērtīga, patiesa brīvākā gara dzīve, kas nekad nemainīsies mūžīgi.
- v8 Šī iemesla dēļ, esmu uzņēmis sev tagad par nepieciešamu uzdevumu, ar šo vēstuli pienest Tev, ak, Kungs, pienācīgu savu pateicību par Tavu bezgalīgi lielo žēlastību, kura (pateicība, tulk.) salīdzinot ar Tavu žēlastību sadrumst nebūtībā.
- v9 Bet ko, ak, Kungs, gan es Tev varētu dot, ko Tu jau nebūtu pirms tam man devis!?
- v10 Es domāju, patiesa pateicība no sirds šķiet man kā cilvēkam vispiemērotākā — jo nepateicība no teikti ir viņa pilns īpašums. Tāpēc arī es, ak, Kungs nevaru Tev pienest neko citu kā tikai manu necilo pateicību — bet tomēr ar lielāko drošību, ka es tagad esmu gatavs ievest visu savā mazajā valstiņā, ko Tu, Kungs, man žēlsirdīgi vēlies piedāvāt. Tā esmu pēc Tavas vēlmes ne tikai atbrīvojis lielāko valsts noziedznieku, bet arī licis ievest viņu savā skolā un pie sava galda.
- v11 Vai esmu rīkojies pareizi, vai, tā sakot, esmu par daudz laba darījis — lai to izšķirtu, ar manu cilvēcisko prātu nepietiek. Arī tāpēc, Kungs, es rakstu tev, lai Tu man par to žēlsirdīgi gribētu dāvēt īsto gudrību.
- v12 Mana mīlestība, mana pateicība un mana bērnišķīgā paklausība Tev, Kungs Jēzu, vienam vienīgam!

5. JĒZUS ATBILDE

- a1 Klausies, tu, mans mīļotais dēls un brāli Abgar! Man tagad ir pie 72 mācekļiem, no tiem 12 ir apustuļi, bet visiem kopā viņiem nav šāda redzes spēja kā tev vienam, kaut gan tu esi pagāns un nekad neesi redzējis tos daudzos brīnumus kopš Manas dzimšanas un kļūšanas par cilvēku.
- a2 Tāpēc arī esi labākajās cerībās! Jo redzi, notiks un ir jau noticis, ka Es bērniem ņemšu gaismu un to pilnībā došu jums — pagāniem! Jo redzi, pirms neilga laika Es esmu starp šeit dzīvojošajiem pagāniem, grieķiem un romiešiem, atradis ticību, ko neesmu sastapis nekur citur Izraēlā. Tagad mīlestība un pazemība starp jūdiem ir kļuvusi pilnīgi sveša sirds īpašība, kamēr es nereti to lielā mērā atrodu pie jums.
- a3 Redzi, tāpēc Es ņemšu bērniem un došu jums, tas ir — visu Manu Valstību laicīgi un mūžīgi! Bet bērniem būs pārtikt no šīs pasaules mēsliem!
- a4 Tu vēlies Manu gribu savā valstī darīt par likumu? — Tas pagaidām vēl nenotiks! Jo redzi, visam

pienākas savs konkrēts briedums. Bet Mans likums nav nekas cits kā mīlestība. Ja tu jau tagad vēlies kaut ko savā valstī ieviest no Manis, tad ievies šo likumu, tad tev ar Manu gribu darbos nebūs nekādu problēmu! Jo redzi, Mana griba un Mans likums ir viens tāpat kā Es un Tēvs esam pilnīgi viens.

- a5 Protams, Manā gribā ir arī kas tāds ko tu vēl nevarētu aptvert. Bet kad Mans māceklis pie tevis nāks, viņš tevi visā vadīs. Un tā tu caur viņu tiks Manā vārdā iegremdēts (kristīts), tad nāks pār tevi Dieva Gars un Pats pamācīs tevi visās lietās.
- a6 Ar pārkāpēju tu esi rīkojies pilnīgi pareizi. Jo redzi, Es daru ar jums — pagāniem, pilnīgi to pašu! Bet tavs darbs lai ir spogulis tam, ko Es jau tagad daru un vēlāk darišu pilnībā.
- a7 Tas lai ir tavam mieram un svētībai! — Amen.

6. ABGARA VĒSTULE JĒZUM

Uzrakstīta 10 nedēļas vēlāk.

- v1 Abgars, mazs valdnieks Edesā, Jēzum, krietnajam Pestītājam visa laimei, kurš ir ieradies zemē ap Jeruzalemi, par svētlaimi visām tautām, kuras ir labas sirds un kurām ir griba vadīt savu dzīvi pēc Viņa vārda!
- v2 Ak, Kungs, piedod manu lielo pārdošību un manu jau patiesi bezkaunīgo uzmācību Tev! Bet Tu zini, ka labi ārsti pie cilvēkiem ir patiesi lielā cieņā, jo viņi vēl joprojām pārvalda drošākās prasmes dabas lietās un ka tāpēc lielu parādību gadījumā katrs ar prieku pie viņiem griežas, lai no viņiem iegūtu kaut vāju izskaidrojumu. Bet bezgalīgi augstāk par visiem dabas zinātajiem ārstiem manās acīs stāvi Tu, jo Tu esi ne tikai ārsts visās lietās, bet gan arī vienlaikus visas dabas Radītājs un Kungs no mūžības!!!
- v3 Tāpēc Tev vienīgajam es varu pienest manu šī brīža neparasto valsts postu un Tevi no savas sirds dziļumiem lūgt novērst šo neparasto nelaimi.
- v4 Redzi, kā jau Tu noteikti zini, pirms 10 dienām šeit tika sajūsta maza zemestrīce, kura, Tev mūžīga pateicība, pagāja bez īpašām pēdām. Bet dažas dienas pēc šīs zemestrīces tomēr viss ūdens sāka kļūt duļķains. Un katram cilvēkam, kas šo ūdeni iedzēra parādījās galvassāpes un tas kļuva tāpēc galīgi neprātīgs.
- v5 Es uzreiz izdevu stingru aizliegumu visā savā zemē izmantot šo ūdeni līdz brīdim, kad es atkal to būšu atļāvis izmantot. Līdz tam visiem maniemi pilsoņiem jānāk pie manis uz Edessu, kur viņi saņems vīnu un ūdeni, kuru es šim mērķim liku atvest ar kuģiem no tālienes.
- v6 Es ticu, ka uz šo rīcību mani pamudināja tīra mīlestība uz savu tautu un apžēlošanās par to, kādu sliktu darbību neizdarīt. Tāpēc es lūdzu Tevi, Kungs, visā savas sirds pazemībā un satriektībā, palīdzi man un manai tautai šajā nelaimē!
- v7 Jo redzi, ūdens negrib skaidroties un tā vājprātīgā ietekme ir palikusi nemainīga. Ak, Kungs es zinu, ka Tev ir pakļautas visas labās un ļaunās varas un tām jāpadodas Tavam mājienam; tā es Tevi lūdzu — vēlies žēlastības pilns apžēloties un atbrīvo mani un manu tautu no šīm mokām! — Tava dievišķā, svētā griba lai notiek!

Tiklīdz Kungs izlasīja šo vēstuli, Viņš dziļi Savā Iekšējā satraucās un runāja skaļi kā pērkons: “Ak, Sātan, Sātan! Cik ilgi tu vēl gribi Dievu, savu Kungu pārbaudīt!? Ko tev, tu viltīgā čūska, ir nodarījusi šī nabaga labā tautiņa, ka tu viņu tik šausmīgi moki? Lai tu atkal uzzinātu, ka Es esmu tavs Kungs, no šī brīža lai ir beigas šajā zemē ar tavām ļaundarībām! Āmen. Vai tu jau reiz īsi neizirēji cilvēka miesu, lai mēģinātu, ko Es tev atļāuju, kā pie Ījaba?! Ko tu tagad dari ar Manu zemi?! — Ja tev ir drosme, tad brūc Man virsū! Bet Manu zemi un cilvēkus, kuri nes Mani sirdī, liec mierā līdz laikam, ko tev novēlēšu pēdējam brīvības mēģinājumam!”

6. JĒZUS ATBILDE CAUR KĀDU MĀCEKLI

- a1 Mans mīļais dēls un brāli Abgar! Šo ļauno joku neizspēlēja vis tavs, bet gan Mans ienaidnieks! Tu tomēr šo ienaidnieku nepazīsti; Es turpretī pazīstu viņu jau ilgi.
- a2 Šis Mans ienaidnieks ir vecais, neredzamais šīs pasaules valdnieks, un viņam līdz šim bija liela vara, ne tikai uz šīs pasaules, kas ir viņa māja, bet arī zvaigznēs. Tomēr viņa vara ilgs vairs tikai neilgu laiku, un šīs zemes valdnieks drīz tiks gāzts.
- a3 Bet tu par to nekad nebaudies! Jo no tevis un tavas tautas Es esmu viņu jau nogāzis. — Lieto tāpēc mierīgi savas zemes ūdeni! Jo viņš šajā acumirkli ir kļuvis tīrs un veselīgs.
- a4 Redzi, tevi sastapa ļaunums, jo tu Mani mīli. Bet tā kā tava mīlestība uz Mani grūtībās bija lielāka, tā uzvarēja visu elles varu un tu esi uz visiem laikiem brīvs no tādiem ellišķīgiem izdzimumiem!
- a5 Tāpēc nāks, ka ticība dos slavu lieliem pārbaudījumiem un tai būs jāiet caur uguni un ūdeni. Bet mīlestības uguns noslāpēs ticības pārbaudes uguni un ar savu visvarenību iztvaicēs ūdeni.
- a6 Kas tavai zemei tagad notika materiāli, tas notiks līdzīgi daudziem caur Manu mācību garīgi. Arī viņi, kas dzers no viltus praviešu kausa, kļūs ļoti neprātīgi!
- a7 Mana mīlestība, Mana svētība un Mana žēlastība tev, Mans brāli Abgar! — Āmen.

7. ABGARA VĒSTULE JĒZUM

Uzrakstīta 9 nedēļas pēc Jēzus pēdējās atbildes saņemšanas un nosūtīta 5 dienas pirms ieiešanas Jeruzālemē.

- v1 Abgars, mazs valdnieks Edesā, Jēzum, krietnajam Pestītājam! Visa svētlaipe Tev, kurš ieradies apkārtņē ap Jeruzalemi, laime visām tautām, Kungs un svaidīts Kēniņš no mūžības, visu radību, cilvēku un dievu Dievs, kā labo tā ļauno!
- v2 Ak, mans Dievs, ak, mans Kungs, vienīgais manas sirds papildītāj un pilnīgākais manu domu iekārotāj! Es zinu jau labi no Tavas pirmās, žēlsirdīgās vēstules man, ka ar tevi pēc Tava Paša neaptveramā lēmuma tam visam ir jānotiek, ko ļaunie Jeruzalemes jūdi ir ieplānojuši.
- v3 Es arī neskaidri varu stādīties priekšā, ka tam visam tā ir jānotiek. Bet ka tas, ka no manas cilvēciskās puses skatoties, mana Tevi tagad par visu vairāk mīlošā sirds tam pretojas, to Tu, Kungs, droši ieraudzīsi labāk kā es, vārgs cilvēks. Ka man ir visas tiesības Tev, Kungs, to ziņot, vēstulē parādīs sekojošais:
- v4 Redzi, man kā romiešu vasalim un Tibērija, kurš tagad ir Ķeizars Romā, tuvam radniekam, ir savi uzticami novērotāji Jeruzālemē, kuriem ir īpaši asa acs uz tur esošajiem pārpārēm augstprātīgajiem priesteriem. Šie mani novērotāji man precīzi ziņoja, ko šie lepnie, pārdrošie priesteri un farizeji grib ar Tevi darīt.
- v5 Viņi grib ne tikai pēc viņu modes Tevi nomētāt akmeņiem vai sadedzināt; nē, tas viņiem ir par maz, bet viņi gan grib ar Tevi sniegt brīdinošu visnecilvēcīgākās cietsirdības piemēru! — Klausies, ak, Kungs! Šie plēsoņas cilvēka ādā grib tevi ar asām naglām piesist pie krusta un atstāt Tevi tur tik ilgi karājoties, līdz Tu pie kauna staba mirsi no neizturamām sāpēm! Un šo cilvēka ļaunuma meistardarbu viņi vēlas darīt drīz esošajās Liendienās!
- v6 Kungs, lai notiek kā gribi, bet mani tas aizskāra līdz manai dziļākajai būtnei! Es zinu, ka šie tīri prāta un varaskārie nezvēri Tevi grib nogalināt ne tādēļ, ka Tu tautas priekšā sevi uzdod par viņu apsolīto Mesiju. Tas šos priesteriskos hiēnu mazuļus maz uztrauktu! Jo es pārāk labi zinu, ka viņi netic ne Dievam, ne Tev, un savā starpā par kādu Dieva zaimotāju maz uztraucas.
- v7 Bet viņiem ir kāds pavisam cits plāns! — Redzi, šie nezvēri zina, ka viņi viņu slepeno musināšanu dēļ no Romas tiek novēroti ar modrām acīm. Un acīgais Pilāts jau pagājušajā gadā vienu šādu augstpriesteru mēģinājumu sacelties, lai cik tas smalki arī nebija izveidots, nojauta, un, kā Tu zini, svētkos pirms priekšpagalama satvēra un lika nocirst galvas piecu simtu armijai un turīgajiem, kuri diemžēl lielākoties bija galilieši, caur ko viņš iemantoja Herodu par ienaidnieku, jo starp notvertajiem lielākoties bija viņa padotie.

- v8 Šis piemērs stipri satricinoši iedarbojās uz Tempļa dvēselēm. Lai izpirktu apgrūtinošo vainu, viņi ir izredzējuši Tevi, grib pret Tevi kā pret valsts dumpinieku celt sūdzību Poncija priekšā un apzīmēt Tevi kā pagājušā gada sacelšanās galveno musinātāju, lai sevi tādā veidā Romas galma priekšā atkal nomazgātu baltus, Romas apgrūtinošās modrās acis no sevis noņemt un tad atkal vieglāk kaltu savus valsts nodevības plānus, kas viņiem neizdosies nekādā gadījumā. Tu pats to arī bez mana rakstītā redzi bezgalīgi labāk, ka viņi no Romas uz mata ir caurskatīti.
- v9 Vai Tu gribi, Kungs, pakalpojumu no manis, Tava dziļākā drauga un pielūdžēja, es tūlīt sūtišu uz Romu un pie Poncija steidzamus ziņnešus. Un es pastāvu uz to, lai šie nezvēri tūlīt paši iekristu tajā pašā bedrē, ko viņi bija sagatavojuši Tev!
- v10 Bet tā kā es Tevi, Kungs, pārāk labi pazīstu un pārāk labi zinu, ka Tu nepieņem cilvēku padomus, Tu darīsi to, kas Tev šķiet vislabākais. Bet es kā cilvēks to uzskatīju par savu pienākumu, Tev šo lietu ziņot, kā tā turas mata galā — saistīta ar manu dziļāko pateicību par Tavu žēlastību, ko Tu esi parādījis man un manai tautai.
- v11 Ak, Kungs, liec man zināt ko man te Tev jādara! — Tava visulaiku svētākā griba lai notiek!

7. PĒDĒJĀ JĒZUS ATBILDE

- a1 Klausies, Mans mīļotais dēls un brāli Abgar, viss patiesi norisināsies tieši tā, kā tu Man tiki paziņojis. Bet, to neievērojot, visam ar Mani tā jānotiek, jo citādi neviens cilvēks nekad nevarētu sasniegt mūžīgo dzīvību — ko tu tagad gan neieraugi, bet drīz uzlūkosi kā lielāko noslēpumu.
- a2 Tāpēc atstāj pagaidām tavu Man draudzīgi piedāvāto soli Manis attaisnošanai. Jo tas dotu maz labuma tur, kur valda Mana Tēva mūžīgā vara, kura ir Manī un no kuras Es kā cilvēks esmu izgājis.
- a3 Mans krusts, pie kura Es tikšu pienaglots, lai tevi nebaida! — Jo redzi, tieši šim krustam ir jākļūst par pamatakmeni Dieva Valstībai un vienlaicīgi arī vārtiem uz to uz visiem nākošajiem laikiem.
- a4 Bet Es pēc miesas būšu miris tikai trīs dienas. Bet pēc trim dienām Es augšāmcelsos no nāves kā mūžīgais nāves un elles uzvarētājs un Mana visvarenā tiesa skars visus ļauna darītājus.
- a5 Bet tiem, kas ir Manas sirds, Es atdarīšu viņu acu priekšā debesu vārtus plaši vaļā!
- a6 Bet kad tu tuvākajās dienās redzēsi sauli aptumšojoties, tad domā, ka Es, tavs lielākais draugs un brālis, esmu nomiris pie krusta! — Bet neizbīsties par to! Jo tam tā jānāk, un Manējiem tomēr ne mats netiks aiztikts.
- a7 Kad Es augšāmcelsos, tajā acumirkli tu saņemsi zīmi, ka tu acumirkli atzīsi manu augšāmcelšanos!
- a8 Mana mīlestība, žēlastība un Mana svētība ar tevi, Mans mīļais brāli Abgar! — Āmen.

* * *